

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

**- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

**-DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE I
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDZKIE**
p-szy piątek godz.17.00

**-DO NIEPOKALANEGO
SERCA MARYI**
p-sza sobota godz. 6.30

**-KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. O. PIO
23 dnia miesiąca po Mszy św.
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy św.

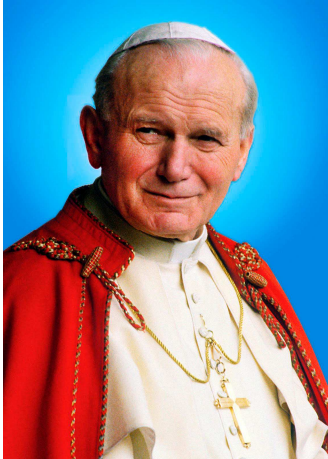
Nr telefonów wew.
Biuro 20
Ks. Sławomir 22
Ks. Proboszcz 21
Ks. Tadeusz 23
Ks. Michał 24
Ks. Andrzej 25
Zakrystia 26

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

W oczekiwaniu na kanonizację naszego umiłowanego Ojca Świętego Jana Pawła II radujmy się i bądźmy wdzięczni Bogu za ten dar.

BOŻY PĄTNIK. Fascynująca droga do świętości. Niezwykły pontyfikat, niezwykle postanie. Nadzwyczajny człowiek; ewangelizacja dusz i nauczanie. Ponad milion przebytych kilometrów, aby do serc wszystkich trafić. Przemierzanie kuli ziemskiej, powierzanie świata Matce Przenajświętszej. Aby nikogo nie stracić... Beatyfikacje i kanonizacje, udzielanie sakramentów, spotkania z najwyższymi czynione honorami i spotkania te, z największym cierpieniem człowieka. Ojciec Święty, Janie Pawle II, skutecznym mediatorem byłeś. Złe systemy burzyłeś. Młodzież Ciebie pokochała. Ważne były też spotkania z innymi Kościołami. Podróże misyjne, dziękczynne, nawiedzanie Ojczyzny, podróże apostołskie. Miliony serc złączonych z największym Pątnikiem Świata. Aż wreszcie przyszła pielgrzymka do Domu Ojca. Nie, nie! Nie była to pielgrzymka ostatnia! Natychmiast okrzyknięty świętym, zmierzasz śladami podróży na ołtarze. A tymczasem ból utraty. Większe jednak poczucie ogarniającej nas łaski. Nie pozostajesz w bezczynności. Nie ustajesz w drodze do świętości, nie tylko swojej. Cudów i łask czynisz wiele nie tylko w świętym Kościele. I ciągle jeszcze podróżujesz z Matką Bożą po całym świecie, aby wciąż się powiększało Królestwo Bożych dzieci. Podróżujesz zawsze z Tą, która wiarę podtrzymuje! Maryja, obecna zawsze w ukryciu, czyni wszystko w Twoim i naszym życiu. Pielgrzymka do świętości z Matka Najpiękniejszej Miłości! Pielgrzymka niestrudzonego Kapłana i wielkiego Papieża. Ktokolwiek Go spotkał, w życiu czy po śmierci, ujrzał dobroć Boga, nie ma wątpliwości. Wielki autorytet dla królów i nędzarzy. „Nie lękajcie się, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”. Ojciec Święty, Twój Testament prosty: Tajemnice Świata, różaniec bolesny, chwalebny radosny. Św. Faustyna, Fatima, Droga Krzyżowa. Krzyż! Nade wszystko Krzyż! To Tajemnica Miłości!. A pod Nim Matka Święta czeka na nas, pełna bólu, która zawsze zaprowadzi nas do Jezusa! On zaś mieszka w Trójcy Świętej! Brońcie Krzyża! Tajemnicy zbawienia! /Kema/.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA
PARAFIALNA
3. ODNOWA W
DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g.
18.00
4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE
JEZUSA”
- w każdy piątek o g.
19.00

5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i
Fijewa - w każdą
pierwszy wtorek m-ca po
Mszy św. wieczornej z
Mortąg - w każdy ostatni
czwartek m-ca o godz.
16.30

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRTZY Filip Abubakar Fofanah – 7 II 14

Anita Łożyńska – 13 II 14
Antoni Puwalski 15 III 14
Marcel Archie Bartkowski 15 III 14
Wiktoria Anna Bilicka 29 III 14
Jan Łukasz Golder 29 III 14

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

BIERMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele

POGRZEBY

Marian Sołobodowski 15 II 14 (+12 II)
Tadeusz Krok 24 II 14 (+20 II)
Franciszek Ukleja + 25 II
Józef Kłosowski 11 III (+7 III)
Mieczysław Bielicki 14 III (+11 III)
Wanda Pankowska 31 III (+28 III)
Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszelewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS NR 78 kwiecień 2014

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22**

Hosanna! Ukrzyżuj! Alleluja!

Weszliśmy w Wielki Tydzień zbawczych Tajemnic. Uroczystym wjazdem do Jerozolimy, przy mniej lub bardziej szczerym i świadomym aplauzie tłumów wykrzykujących: „Hosanna Synowi Dawidowemu!”, Pan Jezus rozpoczyna ostatni etap swojej odkupieńczej misji. Powitanie Mistrza z Nazaretu w stolicy żydowskiej musiało być czymś niezwykłym, swoistym teatrem, który wśród wielu ludzi rozbudzał emocje. Kolejną okazją do uniesień gawiedzi żydowskiej było przesłuchanie Pana Jezusa przed Piłatem. Tam również krzyczeli, ale już: „Ukrzyżuj!”. Z kolei wiadomość o Zmartwychwstaniu, która dotarła do załęcznionych Apostołów zamkniętych w Wieczerniku, przeplatała się z mocnym uderzeniem ich serc, z których wyrывał się anielski okrzyk: „Alleluja, Pan Zmartwychwstał i jest z nami!”.

Przed nami *Święte Triduum Paschalne*, trzy dni najważniejszych i najświętszych wydarzeń, stanowiących jedno dzieło zbawcze naszego Pana. Chrystus bowiem dokonał

naszego odkupienia przez Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie. Zaproszenie, które kierujemy do Was, Siostry i Bracia, aby przeżyć tajemnicę Wielkoczwartkowego Wieczernika, Kalwarii Wielkiego Piątku i prawdy o pustym grobie Wielkiej Nocy, to zaproszenie, aby całą duszą i umysłem na nowo rozpać w sobie miłość i wiarę w Syna Bożego, jedyne Odkupiciela świata.

Żyjemy w świecie, w którym, w zależności od prądów tzw. poprawności i opłacalności, raz się śpiewa *Hosanna!*, a raz *Ukrzyżuj!* Dlatego też potrzeba świadków, którzy z wiarą będą czynić swoje życie nieustannym ALLELUJA! Jest to możliwe tylko dzięki osobistej relacji-modlitwie z Panem Jezusem, nie traktowaniem Go jako jakiegoś cudotwórcę, mędrca, człowieka, który ma odpowiedź na każdą bolączkę, ale jako swojego Boga i Pana, Żywego i Obecnego pośród nas w swoim Słowie i Najświętszym Sakramencie.

Życzymy wszystkim Drogim Parafianom i Sympatykom naszego kościoła radości i pokoju wpływającego z Orędzia Wielkanocnego: „Weselcie się już zastępy Aniołów w niebie, weselcie się słudzy Boży. Niechaj zabrzmiać dzwony głoszące zbawienie”.

Wasi duszpasterze

Święte Triduum Paschalne

WIELKI CZWARTEK – Msza św. Wieczerzy Pańskiej

Kościół parafialny – godz. 19⁰⁰

Mortęgi – godz. 16³⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy do godz. 22⁰⁰

WIELKI PIĄTEK – Liturgia Męki Pańskiej

Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 8⁰⁰

Kościół parafialny – godz. 17⁰⁰

Mortęgi – godz. 17⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim do godz. 22⁰⁰

WIELKA SOBOTA

Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 8⁰⁰

Święcenie pokarmów

Lubawa – godz. 12⁰⁰ i 14⁰⁰

Tuszewo – godz. 11³⁰

Mortęgi – godz. 13⁰⁰

Wigilia Paschalna

Kościół parafialny – godz. 21⁰⁰

Mortęgi – godz. 21⁰⁰

Kanonizacja Jana Pawła II

Czuwania modlitewne przed kanonizacją:

24 IV czwartek godz. 20⁰⁰ – prowadzą harcerze

25 IV piątek godz. 20⁰⁰ – prowadzi młodzież ze wspólnoty Przyjaciele Jezusa

26 IV sobota godz. 20⁰⁰ – prowadzą dorośli ze wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym

27 IV Niedziela Miłosierdzia godz. 20⁰⁰ – Lubawskie Dziękczynienie za

Świętego Jana Pawła II połączone z poświęceniem obrazu Św. Jana Pawła II

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby rządzący promowali ochronę świata stworzonego i sprawiedliwy podział dóbr i zasobów naturalnych.

Misyjna: Aby zmartwychwstały Pan napełnił nadzieją serca osób doświadczanych przez ból i choroby.

LITURGIA SŁOWA

13IV- Niedziela Palmowa Męki Pańskiej, Iz50,4-7;Ps22;Flp2,6-11;Mt26,14-27.66
Przed Nim i za Nim szły tłumy i wołały: „Hosanna Synowi Dawida”.

17IV- Wielki Czwartek, Msza Wieczerzy Pańskiej, Wj12,1-8.11-14;Ps116B;1Kor11,23-26;J13,1-15

18IV- Wielki Piątek, Iz52,13-53,12;Ps31;Hbr4,14-16;5,7-9;J18,1-19.4

19IV- Wielka Sobota, Wigilia Paschalna: Rdz1,1-2.2;Ps104;Rdz22,1-18;Ps16;Wj14,15-15.1;Wj15;Iz54,4a5-14;Ps30;Iz55,1-11;Iz12;Ba3,9-15.32-4,4;Ps19;Ez36,16-17a.18-28;Ps42;Rdz6,3-11,Ps118;Mt28,1-10

20IV- Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego, Dz10,34a.37-43;Ps118;Kol3,1-4;J20,1-9
A gdy zobaczył, uwierzył. Nie pojmwali bowiem jeszcze Pisma, iż trzeba, aby On powstał z martwych.

27IV- II Niedziela Wielkanocna, święto Miłosierdzia Bożego, Dz2,42-47; Ps118,1P1,3-9;J20,19-31
Mimo zamkniętych drzwi, Jezus wszedł, stanął w środku i pozdrowił ich: „Pokój wam”.

03V- sobota, NMP, Królowej Polski, uroczystość, Święto Konstytucji 3 Maja, Ap11,19a;12,1.3-6a.10ab;Jdt13;Kol1,12-16;J19,25-27

04V- III Niedziela Wielkanocna, Dz2,14.22-33;Ps16;1P1,17-21;Łk24,13-35
Ich oczy były jakby przyćmione i nie mogli Go rozpoznać.

SŁOWO NA NIEDZIELE

13 IV- Niedziela Palmowa Męki Pańskiej, Mt26,14-27.66. Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień w życiu Kościoła. Będziemy świadkami dramatycznych wydarzeń, które poprzedziły śmierć Zbawiciela na krzyżu. Staniemy wraz z Maryją i Janem Apostołem na Golgocie u stóp Chrystusa. W wielkanocny poranek usłyszymy orędzie o zmartwychwstaniu. Nim jednak wszystko to się stanie, dziś wraz z całym Kościołem, śpiewamy na cześć Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy radosne hosanna. Wydarzenia Wielkiego Tygodnia przypominają w wielkim skrócie ludzkie życie. Możemy dziś być ulubieńcami tłumy, a jutro przez tych samych ludzi poniżeni i wyrzuceni za drzwi. Powinniśmy jednak pamiętać, że perspektywa Wielkiego Tygodnia, chociaż bolesna, zawsze prowadzi ku zbawieniu i wyzwoleniu. Nie ulegajmy więc zniechęceniu, ale wyczekujmy poranka zmartwychwstania.

20IV- Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego,J20,1-9. Pusty grób, do którego wchodzi Piotr, jest uwieńczeniem jego trzyletniej znajomości z Jezusem. Jednak dopiero teraz, gdy wszedł do tego pustego grobu, gdy ujrzał leżące tam płótna, zrozumiał to, co Jezus mówił wcześniej. W naszym życiu przeżywamy różne sytuacje. Trudno jest nam czasem zrozumieć ich sens. Zwłaszcza, gdy są one dramatyczne, jak np. choroba. Śmierć bliskiej osoby, zdrada , utrata pracy. Stawiamy sobie wówczas pytanie: dlaczego tak się stało? Czy musiało mnie to spotkać? Dzisiejsza Ewangelia o odkryciu pustego grobu pokazuje wyraźnie, że aby zrozumieć sens niektórych wydarzeń w naszym życiu, musimy czasem po prostu poczekać. Dać sobie czas. Uczniowie i przyjaciele Jezusa czekali trzy dni- trzy długie dni, aby teraz zobaczyć pusty grób i zrozumieć okres trzech lat, gdy chodzili z Jezusem po drogach Palestyny.

27IV- II Niedziela Wielkanocna, J20, 19-31. Bóg szuka wszelkich możliwych sposobów, aby doprowadzić człowieka do wiary. Nie obraża się, gdy ten ma wątpliwości, ale z jeszcze większą miłością pochyła się nad nim i pozwala mu się doświadczyć. Tomasz, który pomimo świadectwa uczniów o tym, że widzieli Zmartwychwstałego, pozostawał niedowiarkiem, otrzymał niezwykle przywilej. Mógł namacalnie przekonać się o zmartwychwstaniu, dotykając ran Chrystusa. Jest niczym grzesznik, który, gdy tylko zapragnie zbliżyć się do miłosiernego Boga, może doświadczyć Jego przebaczącej i uzdrawiającej miłości. Chrystus, przychodzący do załęczniętych i chowających się za zaryglowanymi drzwiami uczniów, przyniósł im orędzie pokoju i umocnienie Duchem Świętym. Apostołowie, którzy przeżyli to spotkanie osobiście, stali się innymi ludźmi. Kto raz doświadczył Bożego miłosierdzia, wie doskonale, co oznacza nowe życie w Chrystusie.

04V- III Niedziela Wielkanocna,Łk24,13-35. Zdarza się, że pewne sytuacje dla innych osób oczywiste, nam wydają się niezrozumiałe. Nasze oczy i umysł pozostają jakby przyćmione i nie jesteśmy w stanie myśleć rozsądnie. Tradycją Kościoła jest zalecenie, aby w takich sytuacjach poświęcić pewien czas na modlitwę, a jeśli to możliwe, zdać się

na radę kierownika duchowego. Dobrze jest też obserwować przez pewien czas znaki, jakie daje nam Bóg. Uczniowie idący do Emaus nie rozumieli zmartwychwstania. Rozmawiali o tym szczerze między sobą. Włączyli też do modlitwy nieznanego, który przyłączył się do nich po drodze. W Emaus zaprosili Go do stołu. Wkrótce okazało się, że owym nieznanym jest Jezus Zmartwychwstały. Ich oczy otworzyły się dopiero wówczas, gdy usiedli z Nim do stołu. Tylko prawdziwy i szczery dialog, przeżywany w duchu otwartości może doprowadzić nas do poznania prawdy o Bogu i o nas samych.

KATECHEZA BŁ JANA PAWŁA II
PODMIOTOWE OKREŚLENIE
CZŁOWIEKA W DRUGIM
OPOWIADANIU O STWORZENIU.
Nawiązując do słów Chrystusa na temat małżeństwa, w których odwołuje się On do „początku”, zwróciliśmy naszą uwagę poprzednio na pierwsze opowiadanie o stworzeniu człowieka w Księdze Rodzaju. Dzisiaj przejdziemy do drugiego opowiadania, które bywa określane jako„jahwistyczne”, ze względu na wyraz „Jahwe”, stosowany w nim na określenie Boga. Drugie opowiadanie o stworzeniu człowieka (połączone z przedstawieniem zarówno pierwotnej niewinności i szczęśliwości, jak i pierwszego upadku) posiada ze swej natury odmienny charakter. Nie chcąc jednak uprzedzać szczegółów tego opowiadania musimy stwierdzić , że cały tekst w sformułowaniu prawdy o człowieku zdumiewa nas swoją głębią, odmienną od tej, jaką znajdujemy w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju. Można powiedzieć, że jest to głębia natury podmiotowej i stąd w pewnym sensie psychologicznej. Rozdział 2 Księgi Rodzaju stanowi najdawniejszy opis i zarejestrowanie samo zrozumienia człowieka i razem z rozdziałem 3 jest pierwszym

świadectwem o świadomości ludzkiej. Przy pomocy pogłębionej refleksji nad tym tekstem znajdujemy tam prawie wszystkie elementy analizy człowieka, na które uwrażliwiona jest współczesna antropologia filozoficzna. W rozdziale 2 Księgi Rodzaju przedstawione jest stworzenie człowieka, szczególnie w aspekcie jego podmiotowości. Zestawiając razem obydwa opowiadania dochodzimy do przekonania, że ta podmiotowość odpowiada obiektywnej rzeczywistości człowieka stworzonego „na obraz Boży” . I także ten fakt jest ważny dla teologii ciała, jak zobaczymy to w dalszych analizach. Jest rzeczą znamionną, że Chrystus w swojej odpowiedzi danej faryzeuszom, w której odwołuje się do „początku”, wskazuje na stworzenie człowieka w odniesieniu do Księgi Rodzaju: „Stwórca od początku stworzył ich, jako mężczyznę i kobietę”, tylko w dalszych słowach przytacza tekst z Księgi Rodzaju 2,24. Słowa, które bezpośrednio opisują jedność i nierozzerwalność małżeństwa, znajdują się w bezpośrednim kontekście drugiego opowiadania o stworzeniu, którego charakterystycznym rysem jest oddzielne stworzenie kobiety, podczas gdy opowiadanie o stworzeniu pierwszego człowieka (mężczyzny) znajduje się w Księdze Rodzaju2,5-7. Tę pierwszą istotę ludzką Biblia nazywa „człowiekiem (adam),natomiast od chwili stworzenia pierwszej kobiety zaczyna go nazywać „mężczyzną”, *iś* w relacji do *iśśa* (niewiasta, ponieważ została wzięta z mężczyzny =*iś*). Znamienne jest także to, że odwołując się do Księgi Rodzaju Chrystus nie tylko łączy „początek” z tajemnicą stworzenia, lecz także prowadzi nas do granicy pierwotnej niewinności człowieka i grzechu

pierworodnego. Drugi opis stworzenia człowieka został utrwalony w Księdze Rodzaju właśnie w takim kontekście. Czytamy tam: „Po czym Jahwe Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział <Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mojego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta>”. „Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem”. „Chociaż mężczyzna j jego żona byli nadzy, nie odczuwali wobec siebie wstydu”Rdz2,24-25. Następnie po tych wersetach rozpoczyna się trzeci rozdział Księgi Rodzaju, opowiadanie o pierwszym upadku mężczyzny i kobiety, związanym z tajemniczym drzewem, które już poprzednio zostało nazwane drzewem poznania dobra i zła. Wraz z tym wyłania się całkowicie nowa sytuacja, istotnie odmienna od poprzedniej. Drzewo poznania dobra i zła jest linią demarkacyjną między dwiema pierwotnymi sytuacjami. Pierwsza to sytuacja pierwotnej niewinności, w której człowiek(mężczyzna i niewiasta) znajduje się niejako poza poznaniem dobra i zła, dopóki nie przekroczył zakazu Stwórcy i nie spożył owocu z drzewa poznania. Druga natomiast to sytuacja, w której człowiek po przekroczeniu zakazu Bożego za podszeptem złego symbolizowanego przez węża, znajduje się w pewien sposób wewnątrz poznania dobra i zła. Ta druga sytuacja określa stan grzeszności ludzkiej przeciwstawiony stanowi ludzkiej niewinności. Chociaż tekst jahwistyczny jest w całości zwięzły, wystarcza jednak dla odróżnienia i jasnego przeciwstawienia tych dwu pierwotnych sytuacji. Mówimy tutaj o sytuacjach mając przed oczyma opowiadanie, które jest opisem wydarzeń. Nie mniej przez ten opis i wszystkie jego szczegóły wyłania się istotna różnica między stanem grzeszności człowieka i stanem jego pierwotnej niewinności. Teologia systematyczna w tych dwóch przeciwstawnych sytuacjach dostrzeże dwa różne stany natury ludzkiej: stan natury nienaruszonej i stan natury upadłej To wszystko wyłania się z tego tekstu jahwistycznego , który zawiera

w sobie najdawniejsze teksty objawienia i oczywiście posiada podstawowe znaczenie dla teologii człowieka i dla teologii ciała. Kiedy Chrystus odwołując się do „początku” skierowuje swoich rozmówców do słów zapisanych w Księdze Rodzaju, każe im przekroczyć granicę, która przebiega między pierwszą a drugą sytuacją człowieka. Nie aprobeuje On tego, na co pozwolił Mojżesz „przez wzgląd na zatwardziałość serc” i odwołuje się do słów pierwszego rozporządzenia Bożego, które w tym tekście jest wyraźnie połączone ze stanem pierwotnej niewinności człowieka. To znaczy, że to rozporządzenie nie straciło swojej mocy, chociaż człowiek utracił swoją niewinność. Odpowiedź Chrystusa jest rozstrzygająca i jednoznaczna. Dlatego musimy wyciągnąć z niej wnioski normatywne, które mają istotne znaczenie nie tylko dla etyki, lecz nade wszystko dla teologii człowieka i dla teologii ciała, która jako szczególny czynnik antropologii teologicznej, tworzy się na fundamencie słowa objawiającego się Boga. Będziemy starali się wyciągnąć te wnioski w czasie najbliższego spotkania.

MÓWIĄ WIELCY Nasze życie powinno być nieustannym nawróceniem i zmartwychwstaniem / bł.Jakub Alberione/.

UŚMIECHNIJ SIĘ Podczas katechezy dla dzieci katecheta stara się wyjaśnić dzieciom konieczność stawania się dobrym, aby pójść do nieba. Na końcu pyta: - A wy, dokąd chcecie trafić? – Do nieba!- z entuzjazmem mówi jedna z dziewczynek. – A jacy musicie być, żeby się dostać do nieba? – Martwi!

SŁOWO OJCA Ś. FRANCISZKA
Z jakże wielką radością głoszę wam: Chrystus zmartwychwstał! Chciałbym, aby ta wieść dotarła do każdego domu, każdej rodziny, zwłaszcza tam, gdzie jest najwięcej cierpienia... Chciałbym przede wszystkim, by dotarła ona do wszystkich serc, bo tam Bóg pragnie zasiać tę Dobrą Nowinę: Jezus zmartwychwstał, jest nadzieja dla ciebie, nie jesteś już pod panowaniem grzechu, zła!. Zwyciężyła miłość, zwyciężyło miłosierdzie!